

גליון 423
שנה ט' תש"פ

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

כי המשפט לאלהים הוא (א' - יז) מסופר בתלמוד, בעיר בבל היה עשיר אחד שעשה עוול לעני אחד, והעני החליט לתבוע את העשיר לדין תורה. הלך העני לבית דינו של רב שהיה גדול הדור ואמר, ברצוני לתבוע את עשיר פלוני לדין תורה שעשה לי עוול. רב שלח אחרי העשיר להזמין אל בית הדין. אך העשיר מחמת גאוותו סירב לבוא ולהתדיין עם אותו עני. ואמר לשליח, וכי אני אבוא להתדיין עם אותו עני? והרי אם יבואו כל הגמלים של הערבים, לא יוכלו לשאת את מפתחות האוצרות שלי מחמת רוב עושרי. ולכן אין זה כבודי לבא לבית הדין. כששמע רב כך, אמר מדוע מתגאה זה בממון שאינו שלו? יהי רצון שתהא קללה בממונו. מיד יצאה גזירה מהמלך שיכנס הוא וכל אוצרותיו לטמיון לאוצר המלך. מיד בא העשיר לפני רב בבכיה, וביקש שיתפלל עליו שהמלך יחזיר לו את ממונו, וכן היה שהמלך החזיר לו.

(ירושלמי נדרים ט' - ד').

פרשת השבוע

קאמרת, "אל כל ישראל" עד סוף כל הדורות.

שמוע בין אחיכם ושפטם צדק

(א' - ט"ז)

מסופר על הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א שבשעת מסיבת הבר מצוה שלו, נשאל על ידי אחד הרבנים המסובין, איך יכולת עד עתה לעמוד נגד יצר הרע כשעדיין לא בא לעזרתך יצר הטוב? השיב חתן הבר מצוה: כל אימת שיצר הרע בא להסיתני, השבתי לו תשובה ניצחת, כי לפי ההלכה אסור לו לדין לשמוע דברי אחד מבעלי דינים קודם שיבוא חברו יצר הטוב, וכך דחיתי אותו בהלך ושוב.

מסופר על הרה"ק רבי אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א, שלא היה הולך בתשעה באב אצל הכותל המערבי, למרות שהוא נהג ללכת בכל יום למנחה ומעריב, ורק במוצאי ת"ב הי' הולך שמה לקדש את הלבנה עם קהל חסידיו, והי' יוצא בריקוד, ואמר שהוא רוצה להיות בין המנחמים.

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל (א' - א')

מסופר על אברך אחד שבא אל הרה"ק בעל ה"תפארת שמואל" מאלכסנדר זי"ע בתחילת נשיאותו, לאחר הסתלקות הרה"ק בעל ה"ישמח ישראל" זי"ע, ובעת נטילת שלום, עלה במחשבתו, כי כשבא אל הרה"ק ה"ישמח ישראל" זי"ע והביט בצורתו הק', זכה להרהר בתשובה, והלואי שיזכה כן גם עתה. בשב"ק פתח ה"תפארת שמואל" לומר תורה בפרשת השבוע ואמר: "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל וגו'", ופרש"י שהן דברי תוכחה. וקשה וכי צריך משה רבינו ע"ה לומר דברי תוכחה? הלא מי לא ישוב לה' אם הביט בצורתו הק' של רבי כזה אור פני משה? אולם מרע"ה הביט עד סוף כל הדורות, ופעל זאת לדורות הבאים, אשר אפילו אם לא ישובו בתשובה בהביטם בפני רבם, מ"מ ידבר אליהם דברי כיבושין ותוכחות, שעכ"פ ישובו ע"י דיבוריו. וזהו "אלה הדברים אשר דיבר משה" כי כל מנהיג הדור נקרא משה על דרך משה שפיר

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים 8:21 ת"א: 8:24 ר"ת: 8:55

זמני כניסת השבת

פרשת דברים-חזון

ירושלים: 7:06 ת"א: 7:21

כאשר רבי ברוך קם והעיר גם את הנוסע שלו, הוא נאלץ להלביש אותו במו ידיו ולשאת אותו אל העגלה, משום שהלה היה עדיין שיכור כלוט. מיד אחרי שעזבו את הפונדק, היה עליהם לעבור ביער עבות שנפש חיה לא היתה בו באותה שעה. ככל שהעין ראתה, לא היו לא עגלה ולא אנשים, כי השמש רק החלה לזרוח. לפתע, מבלי שידע מה קורה, זרק מישוהו שק על ראשו של רבי ברוך. כאשר חזרה אליו הכרתו, מצא את עצמו רבי ברוך קשור אל עץ וממולו האציל היה קשור אף הוא אל עץ, אולם נראה היה כי ההוא עדיין מחוסר הכרה. אלמלא החבל שהחזיק אותו אל העץ, היה נופל על האדמה. התברר, כי השודדים שהתנפלו עליהם, הריקו את כיסיהם וגם הסוס והעגלה נעלמו כלא היו. רבי ברוך הבחין בדשא בתפילין שלו, אשר לשודדים לא היה כנראה חפץ בהם, וכן בסידור הקטן שלו, אשר בלעדיו הוא לא היה עושה צעד. ליבו התמלא שמחה בראותו את התפילין והסידור והוא הודה להשם, שהציל אותו ממוות. אולם הצרות החלו רק לאחר מכן. על-ידי תנועות בכל גופו הצליח רבי ברוך לרופף במקצת את אחיות החבל, וכך הצליח להשתחרר ולאחר מכן לשחרר גם את האציל. הוא הרים את התפילין שלו, נישק אותם ושם אותם בשקית הכפולה ששימשה לו לנסיעות. אשר לאציל, הצליח רבי ברוך לפתוח את קישורי החבלים שלו. אולם הלה לא פתח את עיניו, ושכב על האדמה כאילו אין בו רוח חיים. רק פעולה חלשה של דופק העידה על כך שהאיש לא שבק חיים.

רבי ברוך יכול היה בקלות לעזוב את האיש, שוכב באשר הוא שוכב, ולהגיע בעצמו למקום ישוב. אולם דבר כזה לא עלה על דעתו כלל. הוא הסתובב קצת, כדי לחפש מים ולרחוץ את פניו של האציל במטרה לעוררו לחיים. לאחר שעות אחדות התחיל האציל להתעורר מעלפנו. כאשר התעורר סוף סוף, שאל את רבי ברוך בתדהמה: "מה קרה? מה הענינים? מדוע אנחנו יושבים כאן, במקום לשבת בעגלה ולנסוע הביתה?" בקול שקט, כשהוא מחקה את בעל העגלה הצייתן והנבער, סיפר לו רבי ברוך את מה שקרה להם. כאשר הזכיר את העובדה שהם נשדדו, קפץ האציל כנשון נחש וצעק: "כספי! היכן כספי, עשרת אלפים הרובלים שהיו בכיסי?" הוא צעק ויילל ונראה היה כאילו שהוא יוצא מדעתו מרוב צער על אובדן הכסף. עבר זמן מה עד שרבי ברוך הצליח להרגיע אותו איכשהו והאציל ישב על האדמה ונעץ את מבטו בנקודה מסויימת, כאילו ביקש למצוא את כספו האבוד שם. אחרי זמן מה הוא הגיב מבטים חשדניים לעבר רבי ברוך, אולם הלה לא הבחין בזה כלל, כי היה שקוע בתפילה. "האם אתה מספיק חזק עכשיו, כדי שתוכל ללכת אתי?" – שאל רבי ברוך את האציל, כאשר גמר להתפלל – "ייתכן שאין אנחנו רחוקים מהפונדק ונוכל לחזור לשם ברגל, או לפחות נוכל להגיע לכביש, או ליישוב כלשהו". הם החלו ללכת באיטיות, אולם לא הרחיקו עד ששמעו קולות שבאו מקבוצה של ציידים שעברה במקום. לשמחתו של האציל לא היה גבול, כאשר גילה בין הציידים כמה מידידיו. הוא סיפר להם את מה שקרה והוסיף, כי הוא חושד בבעל העגלה, שהוא שיתף פעולה עם השודדים. ששמעו ממנו שאני נושא עמי סכום כסף כה גדול? – שאל האציל. "הבה נירה בו!" – הציע אחד הציידים.

עד מהרה ישלח לנו ה' את משיח צדקנו, שישחרר אותנו מהגלות. וככל שהלילה חשוך יותר כך יאיר השחר באור יקרות

תשעת הימים שלפני תשעה באב המזכירים את חורבן בית המקדש, העיקו כענן כבד על חצרו של הרה"ק רבי ברוך ממעוזו זיע"א, שבדרך כלל היתה שרויה באיורה של שמחה פנימית. גם יוסלה, אחד החסידים הצעירים ביותר. שהיה עליו תמיד, ניסה הפעם לגרש מעל שפתיו את הניגונים העליונים, אותם הוא היה מזמזם שעה שהיה לומד רכון על ספר. לפעמים היה משמיע זמזום בהיסח הדעת, עד שחבריו הזהירוהו לאמר: יוסלה, כבר שכחת מה שרבינו אמר, שאין שירה ושמחה, עד שיעברו תשעת הימים. בימים עצובים אלה של אבל על אובדן בית המקדש, לא היה רבי ברוך מוכן לראות איש מחסידיו, ושמועה אמרה, כי הוא יצא לערוך "גלות", כדי להרגיש את טעמה האמיתי של הגלות המרה, שאבותינו הרגישו אחרי החורבן, כאשר נלקחו בהמוניהם לרומי ונמכרו לעבדים. לאחר מכן הוא היה מופיע בפתח חדרו ערב תשעה באב, מוכן ומוזמן לקרוא את מגילת איכה.

גם בשנה זו נעלם רבי ברוך מאז תחילת תשעת הימים ואיש מחסידיו לא ראה אותו. האמת היא, כי גם אם היו רואים אותו לא היו מזהים אותו, כי הוא התחפש בבגדיו של בעל עגלה, והיה נוהג בעגלה וסוסים ברחבי המדינה. הוא לעולם לא התחפש אותו הדבר פעמיים, כדי להבטיח שאיש לא יזהה אותו. הפעם הוא העדיף את ההסוואה של בעל עגלה, משום שחש חולשה ברגליו. בהיותו עומד ליד העגלה שלו, כבעל עגלה לכל דבר, נגש אליו אציל פולני ושכר אותו לנסיעה, לעיר שהיתה במרחק של כ-70 ק"מ ממקום מגוריו של רבי ברוך. בעל העגלה המסווה עשה חשבון כי הזמן יספיק לו בדיוק להגיע לשם, ולחזור לפני תשעה באב, כשלתשעתו עומד יום נוסף, למקרה של עיכובים כלשהם. רבי ברוך יצא לדרך, כשלידו האציל הפולני, הוא נסע בדרכים המאובקות, מתעלם בשקט מהערותיו העוקצניות של הנוסע שלו, נאנח עמוקות למראה המאמצים הגדולים, שהסוסים הזקנים עשו, כדי לסחוב את העגלה וסובל בשקט את קפיצותיה של העגלה, כאשר הגלגלים עלו על אבן, או שקעו בבוץ. הם בילו שני לילות בפונדקים שלצידי הדרך. מובן מאליו, שלרבי ברוך "בעל העגלה" לא היה חדר כמו לאציל לשכב בו, אלא הוא נאלץ לישון על הקש באורווה, ליד הסוס שלו. הוא התעורר מוקדם והניח תפילין, מיד כאשר נראו קרני השמש הראשונות. בצורה כזו הוא היה מסוגל לצאת לדרך מוקדם בבוקר. שום דבר מיוחד לא קרה בדרכם אל העיר, זולת הקשיים ואי-הנוחות שהם בדרך כלל מנת חלקו של כל בעל עגלה.

אולם בלילה הראשון בדרכם חזרה, השתכר האציל בפונדק שבו התאכסנו, ולפני ששכב לישון פטפט באזני רבים על העסק הטוב שעשה בעיר. כרגיל במקרים כאלה היו נוכחים במקום אנשים, שרק חיכו להזדמנות כזו, והיו "מוכנים" לטפל בנוסע העשיר ו"לשחרר" אותו מהכסף אשר בכיסו. למחרת בבוקר,

משל ונמשל

צידה לדרך

משל למה הדבר דומה? להרבה אנשים סוחרים ואנשים בינונים אשר נסעו מיריד גדול, זה מכר סחורה שלו והרויח ממון רב, וזה קנה סחורה טובה העומדת להרויח ממנה ג"כ ממון רב. והיה ביניהם איש אחד שנסע ג"כ ליריד, אבל לא עשה שום מקח וממכר, ונסע בלי פרוטה בכיסו הביתה. התחילו הכל להתלוצץ עליו: הנך היית על יריד כה גדול שהרבה נתעשרו ממנו, ואפילו העני שבעניים הרויח ממון, ואיך לא עלה בידך להרויח ג"כ? עני היית בשעה שנסעת מביתך ליריד, ועני הנך בחזרתך מן היריד, הלא פלוני ופלוני ג"כ עני היה ומכל מקום עלה בידו במשך זמן היריד לעשות חיל, כלום לא היה בכוחך לעשות איזה עסק שתרוויח קצת? אין בעולם אדם כמותך שאיבדת בידיים זמן המוכשר להתעשר. התחיל האיש לתרץ את עצמו בתירוצים שונים, וסוף הדבר היה, שנתקבלו התירוצים לפנייהם ושוב לא לעגו לו, אך למעשה לא הרויח בזה ונשאר עני כבתחילה.

הנמשל: האדם ירד לעוה"ז, והוא המקום שבו יוכל לקבוץ על ידו תורה ומעשים טובים, ובשבילם יוכל לזכות לחיי עוה"ב. והנה האיש החרוץ והזריז הוא רואה בכל מאמצי כוחו לרכוש לו תורה ומעשים טובים הרבה, ולא יבטל אפילו יום אחד לבטלה, כי הלא צבא לאנוש עלי ארץ, ומי יודע מדת ימיו כמה הם, והאיש העצל אינו דואג מה יהיה לאחרית ימיו כשיתבענו לדין, ולא ישים על לבו על איבוד ימיו ההולכים לבטלה, ובאמת הלא היה בידו ג"כ להרוויח, ואפילו לא חננו ה' בכישרונות שיוכל להשיג תורה ומעש"ט הרבה, הלא היה בידו להצטרף לאיזה חברה, חברת משניות או חברה עין יעקב, חיי אדם וכדומה, שגם על ידם ירוויח הרבה ולא יבא בידים ריקניות ליום הדין, והנה כאשר יבא לעתיד לבוא לפני ב"ד של מעלה ויתבעוהו שלא למד תורה, הלא יהיה לבו ולקלס למעלה, הלא היה במקום כזה שיה נקל להרוויח לו תורה ומעשים טובים ככל אשר ביכולתו, ויאמרו לו: הלא פלוני ופלוני ג"כ מעירך, ושניכם גדלתם יחד, פלוני השיג הרבה תורה ומעש"ט, ונחשב שם לעשיר גדול, ואתה באת בידים ריקות, ראה כמה גרם לך עצלותך. ויתחיל לתרץ את עצמו בתירוצים שונים, ולו יהא שיתקבלו התירוצים ולא יבוזו לו, אבל מ"מ סוף סוף עני הוא ובמה יזכה להיות צרור בצרור החיים.

(בשם החפץ חיים זיע"א)

אולם ראש הקבוצה, אציל קשיש, סבר אחרת. הוא הציג, לקשור את בעל העגלה אל עץ ולחכות. "אם הוא באמת אחד מהשודדים, הרי שיבואו חבריו לעזור לו. ואם לא – שה' יעזור לו". "אכן יעזור לי ה'" – חשב רבי ברוך בלבו, לאחר שקבוצת הציידים עזבה אותו לנפשו.

הלילה ירד וביער לא היתה נפש חיה חוץ ממנו. רק הירח האיר קלושות מבעד לעצי היער העבותים. כנראה שעכשיו חצות הלילה – אמר לעצמו רבי ברוך, כאשר הירח היה בדיוק מעל לראשו ובדמעות חמות, שנגרו על לחיו, הוא החל לאמר "תיקון חצות", לזכר חורבן בית המקדש, דבר שהיה רגיל לאמרו כל לילה. ואכן מעולם לא הרגיש כל כך עמוקות את הצער העמוק של הגלות, כמו בשעה זו של צער ויסורים. כאילו כל היער הדהד עתה את קולו, כאשר אמר את פרקי התהילים, מעומק ליבו הנשבר. ומוזר, ככל שהמשיך באמירת התיקון, עם כל מילה נוספת, שבה התקווה וקנתה שביטה בליבו. היה זה כאילו כל עצי היער הצטרפו למקהלה אחת גדולה של מקוננים על חורבן בית המקדש וכאילו הירח והכוכבים מלמעלה מנסים לרמוז לו, שהנה הנה קרובה הישועה לבוא.

"היי אתה שם, חכה רגע!" – הקול הנמוך, שהפסיק את תפילתו של רבי ברוך, היה של האציל הזקן ראש קבוצת הציידים, שהתנגד קודם לכן שירו בו. רבי ברוך הביט לכיוון שממנו בא הקול וראה את האיש מתקרב אליו. כשהוא מלווה קבוצת אנשים. "רציית לראות מה קרה לך. איכשהו לא האמנתי שאתה זה היית מי ששדד את ידידנו הטיפש. בינתיים הם תפשו את השודדים בפונדק, שבו ביליתם את הלילה הקודם והם סיפרו לנו, שהידיד שלנו סיפר על הסכום הגדול שהוא נושא עמו, בהיותו שתוי. לכן חזרתי הנה, כדי לעזור לך". מעומק לבו הודה רבי ברוך לה' על הישועה שבאה כהרף עין. האציל הזקן נתן לו סוס ובלווית אחד המשרתים שלו שלח אותו הביתה. היה זה מאוחר בלילה, כאשר רבי ברוך הגיע ומצא את חסידיו יושבים ומצפים לו. הם כבר כמעט שהשלימו עם הרעיון שהרבי לא יבוא, והנה שמעו קול פרסות סוסים ונכנס רבי ברוך כשלידו משרתו של האציל.

באותו לילה אמרו רבי ברוך וחסידיו את מגילת איכה והקינות של תשעה באב, מתוך כוונות עמוקות, כפי שלא עשו זאת מעולם קודם לכן.

בשבת שלאחר תשעה באב, שבת "נחמו", ישב רבי ברוך עם חסידיו ואמר להם: "עד מהרה ישלח לנו ה' את משיח צדקנו, שישחרר אותנו מהגלות. וככל שהלילה חשוך יותר, כך יאיר השחר באור יקרות".

צ'ין אדם לחברו

חסד עם החיים ועם המתים

מעשה ובא הגה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א לבית הכנסת להתפלל ולעבור לפני התיבה ביום פטירתו של אביו, והיה בין המתפללים אדם אחד, שאותו היום היה יום פטירת בתו ובא לומר קדיש ולהתפלל לפני העמוד לע"ג, אף על פי שרבי ישראל היה זכאי לזכות בתפילה כדין יארצייט גמור, אולם כיון שראה רבי ישראל כי אותו אדם מיצר ומצטער, שאינו יכול לעבור לפני התיבה להתפלל ולומר קדיש לעילוי נשמת בתו, ויתר על זכותו ומסרה לאותו אדם. המתפללים ראו ותמהו: ושאל אחד מהם: יסלח לי רבנו, מה ראה לוותר על זכותו ולמסרה לאדם אחר? הרי תפילה לפני התיבה ואמירת קדיש יש בה משום כיבוד אב ומשום עילוי נשמה לנפטר. השיב רבי ישראל גאון המוסר: גדולה זכות זו שנתגלגלה על ידי אבא זכרונו לברכה, לגמול חסד עם אדם מישראל יותר ממאה "קדישים".

לחם של צאן קדשים

מידת הסתפקותו במועט של הרה"ק רבי שלמה מזוויהעל זיע"א ידועה והיתה מדהימה. נוהג היה לארח בביתו ילדי עניים שבביתם לא היה מזון ומשקה אותם היה מאכיל עד ששבעו. בעצמו היה אוכל את שיירי הלחם שהותירו

ילדים אלה. פעם אחת ביקר באחד ממוסדות החינוך שהחזיק תחת חסותו, היתה זו שעת צהרים ומנהלי המוסד הזמינו את הרבי לאכול, נענה הרבי לבקשתם והסכים. חרדו ראשי המוסד להכין לרבי ארוחה כיד המלך, אולם הרבי ניגש אל השולחנות בהם סיימו זה עתה הילדים את ארוחתם, ליקט לעצמו מעט שיירי לחם יבש, נטל את ידיו, בירך המוציא בכונה והחל לאכול. רבני! - נבהלו ראשי המוסד - היתכן?! והרי זה לחם יבש? לחם יבש אתם אומרים? - השיב הרבי - ואני אומר שזהו לחם של צאן קדושים.

דין פרוטה כדין מאה

מסופר על הגה"ק רבי איסר זלמן מלצר זיע"א בעל "אבן האול", שבזמן שכיהן כרבה של העיר סלוצק הלך פעם לתומו ברחוב, ובעברו על יד בנין ההולך ומוקם כשהוא שקוע ברעיונותיו, נכנס בשגגה לתוך בריכת סיד, נדהם וחלחלה אחוה אותו, לא על שטינף את מנעליו ומכנסיו, אלא על שנמצא שחיסר לקבלן הבנין מעט סיד השווה פרוטה, לא הביט על כבודו ומעמדו כרבה הראשי של העיר, ולא עוב את המקום עד שנמצא הקבלן ופיצה אותו על הנזק וביקש מחילתו.

תלולא דצדקיא

שבת קודש ד' מנ"א
הרה"ק רבי בן ציון ב"ר שלמה מבאבוב (קדושת ציון - תש"ג)
יום ראשון ה' מנ"א
רבינו יצחק לוריא אשכנזי ב"ר שלמה (האר"י הקדוש - של"ג)
הרה"ק רבי חיים מקראסנא ב"ר צבי הירש (תלמיד הבעש"ט - תקנ"ג)
יום שלישי ז' מנ"א
הרה"ק רבי ישכר דב ב"ר אריה יהודה מולאטשוב (תקנ"ה)
הגה"ק רבי משה גרינוולד ב"ר עמרם (ערוגות הבושם - תרע"ז)
הרה"ק רבי אליעזר רוזנפעלד מאושפיון הי"ד ב"ר יהושע מקאמינקא (תש"ג)
הרה"ק רבי שלום נח ב"ר משה אברהם (ה'נתיבות שלום" מסלונים - תש"ס)
יום רביעי ח' מנ"א
הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מייאס ב"ר אהרן משה בעל ה"קרני ראם" (תרכ"ז)
הרה"ק רבי שמחה זיסל (הסבא מקעלם) ב"ר ישראל נחומס (תרנ"ח)
יום חמישי ט' מנ"א
הרה"ק רבי דוד פורקעס (תלמיד הבעש"ט הק' - תקל"ד)
הרה"ק רבי יעקב יצחק ("החווה" מלובלין) ב"ר אברהם אליעזר הלוי (תקע"ה)
יום שישי י' מנ"א
יששכר בן יעקב משבטי קה (ב"א שי"ח)
רבי דון יצחק אברבנאל ב"ר יהודה (אברבנאל עה"ת - רס"ח)
הרה"ק רבי מרדכי בנעט אב"ד ניקלסבורג ב"ר אברהם (תקפ"ט)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצוה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הובן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אורך" רמזים וסימנים על המצוות.

נעילת וקשירת הנעליים (א')

א) ינעול נעל ימין תחילה, ולא יקשרנו, ואחר כך ינעול נעל של שמאל. ויקשרנו, ויחזור ויקשור של ימין. (שו"ע אר"ח, סימן ב', סעיף ד')
ב) הטעם שמקדימין בנעילה את רגל ימין, שכן מצינו בתורה שהימין חשוב תמיד, לענין בוהן יד, ובוהן רגל, של מילואים, ושל מצורע, וכן לענין חליצה, לכן גם בנעילת מנעלים צריך ליתן חשיבות לימין, ולנעול של ימין תחילה. (לבוש, שם)
ג) והטעם שמקדימין לענין קשירה, רגל שמאל, שכן מצינו בתורה שנתנה חשיבות אל השמאל, שקושר עליה תפילין של יד. (שם)

בחסות רשת חנויות

גל פז

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת רכב
בארץ ובחו"ל 052-7655-222